

מ"ת 53482/05/16 - מדינת ישראל נגד ב ט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 יוני 2016

מ"ת 53482-05-16 מדינת ישראל נ'
ט(עציר)

תפ 53452-05-16

בפני כב' השופטת רונית פוזננסקי כץ

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

ב ט (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת- עו"ד בר- אור

ב"כ המשיב- עו"ד בן- זיו

המשיב בליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו הנהגות פרועה במקום ציבורי, איומים וחבלה במזיד ברכב.

עפ"י עובדות כתב האישום ביום 19.5.16, ללא כל סיבה הנראית לעין החל המשיב להתנהג באופן פרוע במקום ציבורי, כשאר הוא אוחז בידו מוט ברזל והחל לצעוק על העוברים והשבים תוך שהוא מניף עם המוט ומכה עם המוט על ספסלים, עמודים, על חלון ראווה.

בהמשך הוסיף המשיב ואיים על אחרים אשר אותם פגש ברחוב ודרש מהם כסף ואיים כי יכה אותם באמצעות המוט ולבסוף ניפץ את השמשה האחורית של רכב בכך שהכה בו באמצעות מוט ברזל.

המשיב נשלח לבדיקה פסיכיאטרית ממנה עולה כי אינו כשיר לעמוד לדין הן מהותית והן דיונית.

ב"כ המשיב מסכים להפסקת ההליכים וזאת על דעתו של המשיב עצמו, וכן מסכים לקיומן של ראיות לכאורה פרט לעבירה של חבלה במזיד לרכב.

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בחנתי קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות לכאורה גם לעבירה של החבלה ברכב. בעניין זה אני מפנה ראשית לכל לחקירתו של המשיב עצמו אשר אמר בעמוד 2 לחקירה זו בשורה 5 כי אינו זוכר דבר ואולם הדבר היחיד שהוא מודה בו ששבר חלון של אוטו ו"קצת שיגעתי אנשים ברחוב".

להודאתו זו של המשיב מצטרפות עדויות נוספות של עדי ראיה אשר הבחינו במשיב כשהוא מסתובב ברחוב בשעה מסוימת, אוחז בידו מוט ברזל וחובט באמצעות אותו מוט בחפצים שונים, הכל כמתואר בעובדות כתב האישום. לצד האמור בתיק צילומים של הרכב אשר שמשותו מנופצת ואשר עמד ברחוב בו הסתובב המשיב באותה שעה ממש כשברשותו מוט ברזה עמו הכה בחפצים כאמור ואף איים על עוברי אורח.

נוכח מכלול האמור לעיל אני מוצאת כי קיימות ראיות לכאורה גם לעבירה של חבלה במזיד לרכב, וכאמור באשר ליתר העבירות המיוחסות למשיב לא קמה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;

2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות

ומצבו מצריך אשפוז;

3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 413(ה) מדובר בפרק זמן מירבי של 5 שנים. לא מצאתי בנסיבות העניין לקבוע קביעה שונה מזו של תקופת אשפוז מרבית וזאת בשים לב למסוכנות הגלומה במעשים המיוחסים למשיב, כמו גם העובדה שרק בחודש אוקטובר 2015 הוא הורשע בגין עבירות אלימות בהיזק לרכוש ואף נידון לתקופת מאסר ולחובתו מאסר מותנה.

4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד מיטל סאטי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית.

ניתנה והודעה היום א' סיוון תשע"ו, 07/06/2016 במעמד הנוכחים.

רונית פוזנסקי כץ , שופטת